

царь Симеонъ да го обиколи въ същото време отъ сухо съ голъма сила, и като призематъ заедно Цариградъ да си раздѣлятъ обирътъ по равно. Цариградъ да остане на Българша, а областъ Мореа на халифътъ. Български ти пратеници стигнали живо и здраво въ Африка, халифътъ на драго сръдце склонилъ на прѣдложениа та царь Симеонови, и испратилъ до царь Симеона нѣкои отъ голъмци ти съ българекити пратеници. Нъ работа та се побъркала: калабрийци ти, които били непришатели на африканскити арапе, уловили халифови ти пратеници заедно съ българекити и ги испратили въ Цариградъ. Царь Романъ много се уплашилъ, кога чулъ за тоа сговоръ. Той запрѣлъ българекити, а на сарацинскити голъмци далъ много пари, испратилъ ги назадъ въ Африка и придобрилъ халифътъ съ много дорове.

Между това българската войска вече се намирала подъ Цариградъ. Византийскій царь искалъ да учува царюви ти дворове, што били извънъ градътъ при „Извори ти“ и горната часть до пристаниште то (сега Златний Рогъ), та събралъ войска та, въвелъ въ пристаниште то византийската флота, и извадилъ на брѣгътъ морската войска. Войници ти стоали на поланата при извори ти; а българекити се натъкмавали по околнити бърда, и отеднажъ налѣтъли съ страшенъ викъ възъ непришательтъ, начасътъ надвили на византийцити и ги накарали камъ брѣгътъ; ошнѣ, што бѣгали, българекити ги трепали, а што бѣгали на корабити да се оттърватъ давили се въ море то отъ страхъ. Българекити заробили много свѣтъ, развалили царювити дворове извънъ градътъ и изгорили Златний Рогъ, утвърдили се и станали ступане на цариградската околностъ. Прѣзъ юниа излѣзла нова войска срещу българекити, нъ и та испатила съшто то.

Най-сетнѣ се задалъ и царь Симеонъ. Той първенъ обиколилъ Одринъ, и велъ да го мори съ гладъ. Одринъ се прѣдалъ и българската войска го захванала. Послѣ царь Симеонъ направилъ плѣнъ и пожаръ Тракиа и Македониа. Прѣзъ септемвриа той стигналъ до Цариградъ, запрѣлъ се при Влахернскити врата и велъ да обстъша. Нъ слѣдъ нѣколко време пакъ отложилъ призиване то на Цариградъ, и пратилъ да кажатъ да дойде при него патриархътъ съ чиновницити да се прѣговоретъ. Типи дошли. Слѣдъ това царь Симеонъ поискалъ да се види и съ византийскій царь. Романъ се зарадовалъ, зашто то отъ все сръд-